

ІНГУЛЬСЬКА КУЛЬТУРА — одна з провідних культур **катакомбної культурно-історичної спільності**. Датована серед. 3 — 1-ю чв. 2 тис. до н. е. Виокремила 1978 О. Шапошникова. Істор. центром І. к., що займала зх. частину ареалу катакомб. культурно-істор. спільності, було Пд.-Бузько-Інгулец. межиріччя, звідки вона поширилася на Сх. до р. Міус, на Пн. — в естуарій Дніпра до Пд. Київщини, на Зх. — до Буджака та Молдови. Розкопано декілька поселень з характер. овал. житлами, розвідано тимчас. стоянки. У числен. могильниках померлі поховані випростаними горілиць у катакомбах з округлою шахтою. Серед супровід. речей — зброя, знаряддя праці, посуд, вироби з бронзи, срібла, іноді золота. Насел., яке займалося скотарством і хліборобством, мало складну соц. ієрархію: знать (жерці, воїни, правителі), ремісники, що її обслуговували, залежні прошарки. Чільне поліетнічне угруповання базувалося,

ймовірно, на ранній станово-кастовій системі. Гол. осередок цього суспільства знаходився на р. Молочна. В ідеології насел. І. к. присутні близькосх.-середземномор. впливи (моделювання черепів померлих, культові стовпи, святилища, схожі на зіккурат, знакова система, кераміка).

Рекомендована література

1. Братченко С. Н., Шапошникова О. Г. Катакомбная культурно-историческая общность // Археология УССР. Т. 1. 1985;
2. Пустовалов С. Ж. Соціальний лад катакомбного суспільства Північного Причорномор'я. 2005 (обидві – Київ).

С. Ж. Пустовалов

Бібліографічний опис:

Інгульська культура / С. Ж. Пустовалов // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13340>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).